

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Fru Lene Espersen bebrejder bl.a. mig, at vi bruger for lang tid til at snakke om individuelle omsættelige eller uomsættelige kvoter, og at det er på et for overordnet plan og for lidt konkret. I virkeligheden mener jeg, at mine spørgsmål var rimelig konkrete.

Jeg spurgte, om Det Konservative Folkeparti var enig i, at omsættelige kvoter indebærer en meget stærk kapitalisering, og derudover spurgte jeg om lande, hvor det var lykkedes godt. Det svarede fru Lene Espersen til dels på, uden dog at kunne nævne nogen steder, hvor det var lykkedes godt, og endelig spurgte jeg, om man kunne give eksempler på, at det havde gavnet fiskerne. Det mener jeg i virkeligheden var et meget konkret spørgsmål, som det skulle være forholdsvis let at besvare.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Ja, som man spørger, får man svar, vil jeg sige til hr. Kristen Touborg.

Det, som Det Konservative Folkeparti er optaget af, er, at vi sikrer, at fiskerierhvervet får de bedst mulige vilkår. Vi vil meget, meget gerne have, at der sker en fornyelse af den danske fiskerflåde. Vi vil gerne have, at den del af fiskerflåden, der fanger i internationalt farvand og skal sejle langt, er så godt indrettet, at den kan levere nogle varer af høj kvalitet, og der skal også være mulighed for, at fiskerflåden kan blive finansieret. Men vi må se i øjnene, at sådan som tingene er strikket sammen i dag, er det altså ikke muligt at få en flåde, der bare tilnærmelsesvis kan konkurrere med det, vi ser i udlandet.

Så er spørgsmålet: Skal Danmark bare smide de historiske rettigheder væk og sige: Vi er fuldstændig ligeglade med, om vi kan fange fisk i internationalt farvand, og vi ønsker overhovedet ikke at få andel i det fiskeri? Jeg mener faktisk, det ville være temmelig uansvarligt, hvis vi gjorde det, så vi bare forærede nogle fiskerimuligheder væk, og derfor ligger udfordringen i at sikre, at vi får mulighed for også at kunne deltage i den type fiskeri. Men det kræver, at vi får en fiskerflåde, der er moderne og tidssvarende, og derfor bliver vi nødt til at tilrettelægge vores regulering af fiskeriet således, at det også kan finansiere en flåde, der er velfungerende. Det lyder måske lidt teknisk og svært at forstå, men sådan må det nødvendigvis hænge sammen,

hvis vi vil have en fiskerflåde, der kan konkurrere med udlandets.

Vi kan godt skyde Island og New Zealand og alle de andre ned og sige: Ha, ha, ha, hvor har I gjort det dårligt. Men noget godt har de altså lært af det, og derfor er min bøn til hr. Kristen Touborg: Lad os da prøve at lære af de gode erfaringer, de har gjort, så vi får gjort rentabiliteten og effektiviteten større i dansk fiskeri og får lavet en dansk model, der også fungerer på internationalt plan.

Anden næstformand (Henning Grove):

Så går vi videre i ordførerrækken, og jeg har forstået, at fru Vibeke Peschardt har fået tilladelse til at rykke frem i ordførerrækken.

Vibeke Peschardt (RV):

Ja, og jeg vil gerne sige tak, fordi jeg får lov til at komme til nu.

Den forespørgsel, vi behandler her, lyder:

»Hvilke initiativer agter regeringen at tage for at sikre den nødvendige udvikling og fornyelse i fiskeriet i årene 2001-2010?« Udvikling og fornyelse i fiskerierhvervet tror jeg vi alle ønsker, men udtrykket dækker imidlertid over en række problemer, og det er dem, vi skal tage fat på.

Problemerne er for det første, at der er for få fisk, der er for stor kapacitet i fiskeriflåden, der delvis også er umoderne, og endelig er der en meget stor kapacitet i aftageleddet, altså fiskeindustrien i Danmark, der sørger for at eksportere fisk og fiskeprodukter for 16 mia. kr. om året. Vi står altså med et meget betydeligt erhverv og i virkeligheden også med nogle meget betydelige problemer.

Det siger sig selv, at et så vigtigt erhverv må påkalde sig interesse og opmærksomhed. Dels rummer det mange arbejdspladser, der giver brød på bordet til mange mennesker, og den industri, der er afledt af erhvervet, skaffer penge hjem til Danmark.

Og hvordan løser vi så problemerne? Med hensyn til at der er for få fisk, er der for os ingen tvivl om, at fiskebestandene gennem de sidste mange år har været udsat for en overfiskning, for ikke at sige det, der er værre. Fiskene har efter min opfattelse ikke en chance, når de store moderne både kommer med støvsugere og suger hele stimer op. Vi ved også, at der sker et stort udsmid af fisk, enten fordi kvoterne truer, eller fordi der fiskes efter helt bestemte arter, og resten så bliver smidt ud, altså discard. Det er efter vores opfattelse helt uantageligt, og hvis man